

Hundras – eller ett liv med adhd

Jag har aldrig läst en bok i hela mitt liv. Men sportbladet, DET läste jag. Rosa sidorna var på cirka tjugo sidor. Sportbladet läste jag varje dag, och kom ihåg allt jag läste. Frågade någon vad resultatet blev i en särskild match, vem som fick gult kort i en viss match, då hade jag svaret. I tjugotredje minuten fick den, eller den spelaren gult kort. Det gällde all sport.

Allt handlar om intresse för mig om något ska fastna. Jag lärde mig läsa och skriva men det måste man ju hålla vid liv, man tappar det annars. Korsord, sudoku och läsning är säkert bra hjärnjympa som folk säger, men idag läser jag absolut ingenting, endast tunnelbaneskytarna. Vart går tåget, om hur många minuter kommer det. Men till och med det är svårt.

Jag var ganska streetsmart i plugget och lurade mig fram till sjunde klass. I högstadiet hade jag fruktansvärt dåliga betyg och kunde på grund av det inte välja vilken gymnasielinje jag skulle komma in på. Jag blev tvungen att gå "barn och fritid", det var den enda linje jag kom in på. Den utbildningen gick jag inte ens klart men jobbade trots det med barn därefter. Och det har ju gått bra ändå.

En recension för SocialPolitik är det enda jag någonsin spontant skrivit. Folk säger "*bara skriv med dina egna ord*" men lik förbannat känner jag att man borde använda de fina kulturorden man inte har i ordförrådet. Skulle jag däremot recensera ett idrottsevenemang skulle jag inte missa att han på tredje raden i publiken kastat in ett popcorn på planen i tjugofjärde minuten, så intresserad och skärpt är jag då. Men en teaterreplik, nej.

Apropå det här med läsning så läste jag och en kompis samma

bok och då förstod jag att det var ett ord jag läste så himla fel; *hundras*. Det stod förstås hund-ras men jag såg bara hundras, som 100:s. Vad är hundras? Vad betyder det? Jag fattade att jag är sämst på att läsa och att jag behöver träna på det. Men istället backade jag och undvek att läsa, så jag blev bara sämre och sämre på det.

Micke F

